

EN JIM I LA TERRA FORADADA

En Jim era alt i prim, tenia els ulls blaus com el color del mar, el cabell el tenia castany i tenia les orelles bastant grosses i punxegudes com un follet de bosc. El que més li agradava era anar a tots els llocs a peu. Cada dia anava a fer una excursió a la muntanya.

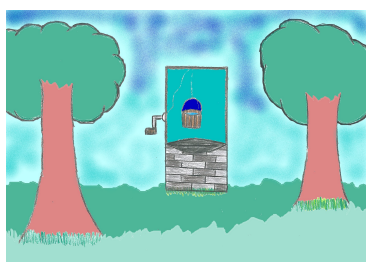
Vivia en una caseta sinistre perquè no tenia diners a més a més la caseta estava situada als afores del poblet anomenat "Terra Foradada". Es deia així perquè hi

havia un pou al mig del seu preuat bosc. La caseta on vivia era petitíssima i de color cru, però ara era més grisa perquè li queia la

pintura i a sota hi havia una gran llosa grisa. Quan entraves a la casa senties un cruixit de fusta vella i tot seguit veies un sofà mig estripat.

Era tardor i en Jim havia d'encendre la llar de foc, la qual tenia mig espatllada. Al bosc de "La Terra Foradada" hi havia molts ocells, no es veien, però senties el seu piu-piu. Al mig del bosc hi havia un pou màgic. Era El Pou dels Desitjos, però costava molt de trobar, perquè el bosc era molt gran. Per demanar un desig havies de beure un got d'aigua.

En Jim anava a aquella caseta cada dia, havia d'anar amb bicicleta durant dos quilòmetres. Un dia en Jim va anar al bosc a buscar bolets per dinar, però es va perdre. Al cap de tres dies es va trobar davant d'un

pou. Com que ell no sabia què hi havia dins va decidir acostar-s'hi.

Va trobar aigua i va fer un glop. Aleshores va pensar en casa seva i va murmurar:

- M'agradaria ser a casa.

De cop va sorgir el miracle. Havia tornat a casa seva. De l'alegria de tornar va agafar quatre eines i va començar a arreglar la seva casa.

Tonet Graells

Ànima Martínez

Núria Llorens

Camila Sifuentes

Un conte a quatre mans

desembre de 2011